

בהיכלו

פרשת פקודי תשפ"ה

גליון מס
159

פעם ראשונה

והלאה. ובכו, בודאי ובודאי שעלינו לבקש מהשם יתברך ולעשות כל מיני פעולות להיות תמיד איש חדש בשביל הצלחה האמתית בחיים - הצלחה רוחנית בחיי היום יום. כי אז אפשר לזכות לדבקות אמתית בו יתברך, כי אם כשאדם בא להתחדשות חדשה, ואומר: אני איש חדש ממש.

ועל אמת כמה וכמה באין ערב פלל, בענין תפלה והתבודדות ובענין שמחה, ששני דברים אלו הם היסודות אצל רבנו ז"ל, צריכין לבוא בכל פעם בהתחדשות חדשה: "עוד לא הייתי שמח כמו שאני שמח עכשיו", "אף פעם לא דברתי עמו יתברך כאשר אני מדבר עכשיו", וכשאדם הולך בהתחדשות כזו, אז יצליח דרכו.

אף פעם לא דברתי עמו יתברך כאשר אני מדבר עכשיו!

יום הולדת רבנו

ביום ראש חודש ניסן, נצונו יום מיוחד - יום הולדתו של רבנו הקדוש והנושא, שלא בחגם חל בתאריך זה, כי אף שבכל יום צריך להתחדש ולהיות פריה חדשה ממש, אך יש מקור ושרש לכל מדה, והמקור והשרש למדת התחדשות הוא חודש ניסן, כמו שכתוב על חודש ניסן "החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה", שלש פעמים נזכרת תבת "חדש" בפסוק אחד, להורות על מדת ההתחדשות, כי דבר המזכר שלש פעמים הוא 'חזקה', כי אז מתחדשת כל הבריאה, ומה מתאים יותר מתאריך זה שתרד לעולם נשמתו הקדושה של הצדיק שהיה חודש גדול בלמודי ההתחדשות, ואמר: "חודש כמוני לא היה מעולם!"...

ביום בו מאירה מאד מדת ההתחדשות, הוא זמן מסגל מאד לבקש מהשם יתברך ולקבל על עצמו, שתמיד תמיד, יתחיל מחדש ויהיה איש חדש לגמרי.

(שיחות מוהרא"ש 'חודש ניסן, ושם חלק ט' ערך 'התחדשות')

זכינו ואנו אחרי שפבר הפציע אורו של רבנו הקדוש, למודי הנפלאים יכולים להיות אותנו, לתת לנו תקנה אמתית אף לחיות חיי גן עדן עוד בזה העולם, אחרי שגלה לנו רבנו ז"ל שאפשר לדבר עמו יתברך, לשפך את הלב ולספר כל מה שעובר עלינו, הנמצא משהו נפלא מזה?

אבל יש עוד למוד אחד, מוכרח מאד, בלעדיו לא נוכל באמת לאחז בעצותינו הנפלאות של הצדיק: התחדשות!

הבעיה מתחילה כשאנחנו לנו שאנחנו "כבר יודעים" מעצות רבנו ז"ל כבר רבות בשנים...

"לכו והסתכלו בכל הספרים שבעולם" היה מוהרא"ש אומר כששח מנפלאות עצת ההתחדשות, "ולא תמצאו ספר שידבר מענין

ההתחדשות, שיכולים לחדש את עצמו בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, כמו שתמצאו בדברי רבנו ז"ל, דבר זה הוא הגלוי של רבנו ז"ל, לחדש את עצמו בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, להיות איש חדש לגמרי, ורק על ידי זה יכולים לחזור בתשובה אמתית."

בלי ההתחדשות אי אפשר בשום פנים ואופן לחזר אליו יתברך, תמיד יעלו ויבואו כל המושבות של המעשים הרעים, קשה מאד לצאת כן מהחשך, אשרי מי שלוקח את עצמו בידיו, ועושה בכל פעם התחדשות חדשה לחדש את עצמו בכל פעם מחדש, בודאי יזכה להגיע לכל המדרגות שבפעולם.

אגב, גם בגשמיים, כל איש מצליח בעסקיו - מדת ההתחדשות טמונה בסוד ההצלחה שלו, התרגשות חדשה מלנה אותו בכל צעד, מפיתה בו מוטיבציה חדשה להתקדם יותר ויותר, אוי לאדם שהולך לעבודה עם גיפות כזו - "מה עוד פעם?"... ההצלחה תהיה ממונו

תבלין מיוחד

ספר מוהרא"ש ז"ל:

מספרים מאחד מאנשי שלומנו, שהיה בלו (שקורו מקנה איד), והיה רגיל לבקש הרבה ממנו יתברך בשעה שעשה מקנה זקנה (פרישע מקנה): "רבנו של עולם, כל מי שיטבל במקנה זה שיהיה לו ההורו תשובה ומשך לבבו אליה יתברך."

וכאשר ספרתי את זה לאחד מאנשי שלומנו, ענה ואמר לי: מה זה חדוש אצלך?! הנה לאחד מאנשי שלומנו היתה מסעדה והוא היה רגיל לאכל שם, וכמה פעמים שאל אותו: "למה אני מרגיש טעם מיוחד באכל שלך, ובכרת המזון שלי היא בחיות ובהתעוררות ודבקות?" והשיב לו בשחוק קל... יש לי תבלין אחד שאני מכניס במאכלים... וכשהתחיל להתעקש: "מהו התבלין שלך?" השיב לו בתמימות ובפשטות: "התבלין שלי הוא התבודדות, כשאני מבשל את המאכלים, אני מבקש הרבה מאת השם יתברך, שמי שיאכל את המאכלים - שיתעורר לבבו אליו יתברך וישוב בתשובה."

(אילן החיים צג)

רק ידע היטב שהקדוש ברוך הוא מביא ענן

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קדש לסדר פקודי - חזק, א אדר ב' התשע"ט

לא הולך לי!

שלום למוהר"א שליט"א. זכיתי ברוך ה' לחזור בתשובה ואני מאוד רוצה להיות צדיק, אבל זה לא הולך לי, כל הדברים שאני מנסה לעשות בעבודת ה' הולכים לי הפוך ואני נשבר מזה. אני מנסה להתקרב ולהתקדש אבל לא מצליח. אולי הצדיק יכול לתת לי עצה איך להתחזק?

תשובה

בעזרת השם יתברך, יום ד' לסדר ויצא 2 בסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הפעילות והירידות והנפילות שיש לכל בעל תשובה בהתחלת התשובה, הוא רק מחמת רבוי אור, שרוצה דברים שהם למעלה מכוחותיו וכו', ועל ידי זה הוא לא עושה אפילו מה שהוא יכול לעשות, וזה חסרון מאוד מאוד גדול, כי עקר שלמות יהודי פשוט, שיתנהג בתמימות ופשיטות, ולא יצפה לגדולות, רק להיות יהודי פשוט לעשות את רצונו יתברך, ואז אף פעם לא יפל, מאחר שאין לו שום צפיות וכו', הוא רוצה

להיות רק יהודי פשוט, ולקיים את דברי התורה הקדושה, ואז הוא שש ושמח תמיד.

וכבר אמר מוהר"ן ז"ל (לקוטי הלכות מרומות ומעשרות הלכה ג' אות ב') אשר באמת על פי רב העקר מה שאין האדם מתקרב להשם יתברך ואינו חוזר בתשובה להשם יתברך, ואף שהוא חוזר תמיד שבור וכו', ויש לו מניעות עצמות וכו', אף על פי שהמניעה מחמת התגברות תאות הגוף וכו', אבל גם זה הוא מניעה גדולה מלהתקרב להשם יתברך.

הינו בשביל רבוי תבערת הלב להשם יתברך שבויער חוץ מהמדה, כי בודאי אם נתפס איזה אדם שהוא בכלל ישראל שלא נזרקה בו עדין אפיקורסות ומינות וכו', אם נשאל אותו אם הוא חפץ בתשובה, לחזור להשם יתברך, בודאי הכל ישיבו פה אחד שרוצים מאוד מאוד לשוב להשם יתברך, ומתגעגעים לזה מאוד מאוד ימים ושנים, וגם אם נשאל אותו אם רוצה לעשות איזה דבר בשביל השם יתברך

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם יחיו.

השבוע קורין פרשת פקודי, ובו מס'מים את ספר שמות, שהוא הספר של ספור יציאת מצרים, עם הפסוק (שמות מ, לח) **פי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם, ואז כל העם צועקים חזק: "חזק חזק ונתחזק"**, והנה ידוע שהכל הולך אחר החתום, ולכן יש לומר שבפסוק זו מרמז התחזקות גדולה לכל חיי האדם, איך יכול להתחזק תמיד ביציאתו ממצרים, ושלא ישוב אל קטנות המוחין ואל מרירות שעבוד מצרים.

והוא על ידי שידע תמיד, אשר בשעה שמאיר לו אורו יתברך, והוא בבהירות המוחין, כדגמת אור היום, לא יתפעל או יתבלבל אם רואה איזה ענן וכסוי המכסה על משכן הקדש או על מחנה הצדיק, רק ידע היטב **"פי ענן ה' על המשכן יומם"**, שהקדוש ברוך הוא מביא ענן הזה, למען הבחירה והנסיון, כדי שלא יתבטל לגמרי מן המציאות על ידי רבוי אור שמאיר במשכן ובמחנה הצדיקים, כי מכרחים לכפות קצת את האור, כדי שלא יהיה רבוי שמו הגורם כבוי הנר ושובר את הכלים חס ושלום, וכן לא ידע גיסא, אם אדם מרגיש חשך וקטנות המוחין, וכאלו נמצא בתקף חשכות לילה, ידע נאמנה שאש השכינה מאיר בקרבו, ומחזק אותו להיות בשמחה עצומה, כי עוד מעט יחזר אל אור היום, ואל בהירות המוחין, שזהו **"ואש"**, ראשי תבות והיית א' ש'מח, **"תהיה לילה בו"**, שאש השכינה יאיר בו ובקרבו גם כשהוא מרגיש חשכות לילה, ושני ידיעות אלו צריכין להיות תמיד **"לעיני כל בית ישראל"** הכולל את כלם, אנשים ונשים וטף, **"בכל מסעיהם"** בכל משך ימי חייהם שהם בדרך נסיעה קדושה, מעולם העליון, מעולם הנשמות, אל עולם הזה, עולם הגשמי, וחזרה אל עולם העליון, שזהו עקר התכלית, וכשאדם ידע את כל זה, אזי מתחזק מאוד בכל יום מחדש, ואינו מתפעל, לא מרובי אור ולא מרובי חשך, כי תמיד יש לו צמצום הקדוש לכסות על גדל האור, וגם יש לו התעוררות הלב, להשמר מרובי חשך, והוא חי חיים שמחים ועליונים בדבקות השם יתברך, בכל מסעיו אשר נוסע בכל משך ימי חייו, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוקה להגיע לכל זה, אמן.

[...]

המאחל לכם שבת שלום ומברך וחדש טוב ושמת.

ישיבת סוסיס רבינו שני

רה

תְּשִׁים יָדְךָ

השאלה היא לא למה יש לנו יצר הרע, הרי זה רצון הקדוש ברוך הוא... **השאלה היא אם אנחנו עושים מה שאנחנו כן יכולים לעשות.**

הוקם מאליו

בפרשתנו מגיעה מלאכת בניית המשכן לסיים, כעת מביאים את כל הקרשים למשה רבנו והוא צריך להקימם, מביא רש"י, שהקרשים היו פה כבדים, שלא היה ביד אדם להקימם, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: "אפשר הקמתו על ידי אדם?", אמר לו: "עסק אתה בידך, נראה כמקימו והוא נוקף וקם מאליו", וזהו שצאמר - "הוקם המשכן" - הוקם מאליו.

הבה נתבונן - מה הלמוד מזה בשבילנו? וכן - אם המשכן ממילא הוקם מאליו, לכאורה כל אחד היה יכול לעשות זאת, מדוע זה היה צריך להעשות דוקא על ידי משה רבנו?

המשכן - בניית הקדשה, הוא באמת דבר לא פשוט בכלל, מי יש לו את הכח לזה? ואכן **רב האנשים נשארים עם הקושיא...**

משה רבנו, הצדיק האמת, בא עם גישה אחרת לגמרי, הוא יודע מראש - בלי הקדוש ברוך הוא לא הולך שום דבר, **אבל - ופה טמון כל ההבדל - לי אין כח, אבל יש לי את הקדוש ברוך הוא! אני יכול לעשות מה שאני כן יכול, והקדוש ברוך הוא יעשה את שלו**

הצדיק, וכל מי שמקבל את הדעת שלו, לא בורח, הוא נכנס עם כל הכח שלו, ואומר להקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם, לי אין כח, אבל אתה רוצה שאני אקים את זה", ואז הקדוש ברוך הוא מגלה לו את הסוד: "שים רק את היד, ותראה שזה יקום מאליו", מעשה מה שאמתה יכול, תחטף כמה למודים שאמתה יכול כל יום, פרק משניות, דף גמרא, שנים מקרא וכו', תמסר נפשך להתפלל בפניו כל התפלות, והעקר - תפתח את הפה ותבקש כמה דקות כל יום: "רבנו של עולם, אני לא יכול בלעדיך, תעזר לי".

ויחה נפלאה מובאת מרבי נתן על תפלת "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו", **יש שטן של "לפנינו"** - במתק לשון, הוא מנסה להמתיק לנו את הרעל, דברים שבאמת קשים לנו נראים פתאום נוצצים לשענתם, והנה אכן נפלנו ברשתו, פה מגיע **יצר הרע חדש, מסכן הרבה יותר - השטן של "מאחרינו"** - אחרי הנפילה: "אתה אבוד, כלי שבור חסר תקנה, תראה איך לא יכלת לעמוד בנסיון".

"היצר הרע מתלבש במצוות" אמר רבנו הקדוש, דבריו של השטן הזה מתקבלים הרבה יותר במהירות מאשר הנסיון הקודם, האדם בעצמו נופל בקלות לעצבות המימאשת הזו.

וזהו בדיק עצתו הערמומית, **וכי רצה הוא נבילה אחת חד פעמית? נבילה זו, של יאוש ועזיבת הרצון להתחיל מחדש, בדיוק זה כל הכוונה, עכשו כבר לא תדע מכוחותיך העצומים להגיע לחיים טובים.**

כמה צריך להתפלל על זה: "רבנו של עולם, הסר שטן מלפנינו ומאחרינו, עזר לי שבאיזה מצב שרק אהיה, תמיד אקום מחדש וארוץ אחריה, שלא אעזב את הרצון להיות איש כשר באמת".

מה רוצים מאתנו באמת? הרי הקדוש ברוך הוא ברא מלאך - היצר הרע, כוחותיו הם שמימיים, הוא אמוץ על המלאכה לתת לנו נסיונות, בכל מיני תחבולות ועצות, הוא תופס אותנו ביודעים ובלא יודעים, מה רוצים מאנשים בשר ודם כמונו, יש לנו בכלל כח לעמוד מולו?

בגמרא בקדושין (ל ע"ב) מובא: "יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום וכו', ואמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו", אם אדם חושב שבידו לבד להתגבר, הוא בטעות גדולה, ההצלחה תבוא מיד כשתבין שהכח שלך בא מהקדוש ברוך הוא, תפתח את פיך ובמילותיה הפשוטות תבקש סיוע: "רבנו של עולם, תעזר לי, אני רוצה!", רצון חזים, בלי רצון תשב מיאש ולא תגיע לשום מקום.

כדי לשוב אליו תפרו, כגון ללמוד דף גמרא או לתן פרוטה לצדקה, או לילך לטבל במקוה, וכיוצא בזה מדברים המקדשיו את האדם, בודאי ישיב בפה מלא הן, כי בודאי אני מרצה לעשות בכפלים, אפילו כפל כפלים מכל זה, ובלבד שיעיל לי, כי אני יודע שכל זה אינו מועיל לי, לפי עצם רבוי הפגמים והחטאים שפגמתי נגדו תפרו, ומחמת זה שנדמה לו שכל זה לא יועיל לו, על כן אינו עושה כלל וכו', עין שם באריכות איך שמסביר שאדם לא מאמין שעם פרוטה לצדקה, מדביק נשמתו באין סוף ברוך הוא, ועל ידי טבילת מקוה הוא מטהר את נשמתו, ועל ידי דף גמרא הוא ממשיך על עצמו כל החסדים שבעולם, כי מרב חלישות הדעת וקטנות המחין, נדמה לאדם שכבר לא יועיל לו כל אלו הדברים, כי הוא נפל כל כך בנוקבא דתהומא רבא, עד שאבד מנוס ותקוה ממנו וכו' וכו'.

ולכן אינו עושה כלום וכו' וכו', ועל כן אל תהיה בטלן, תתחיל לחפש את הנקודות טובות שיש בך, תהיה שש ושמח עם זה, כי תהלה לאל יש לכל בר ישראל המון מצוות, כמאמרם ז"ל (ברכות ג"ז) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלה הרמון רקתה" מאי רקתה, אפילו ריקניו שבך מלאים מצוות פרמון; צריכים רק לשמח עם זה.

וכן אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ה) תני בשם רבי מאיר אין לה אחד מישראל שאינו עושה מאה מצוות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניו ולאחריה ואוכל את פתו ומברך לפניו ולאחריה ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לה אדם בישראל שאין המצוות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו ומזוזה בפתחו מילה בכשרו ארבע יציאות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד) "חונה מלאך הוי"ה סביב לראיו ויחלצם".

ולכן תרגיל את עצמך רק לשמח עם הנקודות טובות שיש בך, ולא תרצה שום שוך על שום דבר, ואז תהיה הכי מאשר בחייה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו, כי שמחת המצוה מראה את טהר הלב של האדם, שפגנתו לעשות רצונו תפרו באמת בלי שום חשבונות פרטיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

י"ב ימים הראשונים של ניסן

// לפעל השפעות טובות לכל השנה

בשנים עשר הימים הראשונים של חודש ניסן מסגל לבקש ולהתפלל על השפעות טובות לכל י"ב חדשי השנה בלה. כמוכא בספרים הקדושים (עזו בספר הקדוש אגרא דכלה פ'רשת פקודי), ש"י"ב ימים ראשונים של חודש ניסן מכונים פנגד י"ב חדשי השנה, ויכולים לפעל אז השפעות טובות לכל השנה בלה.

ולכן צריכו לבקש בפ'רטיית בכל יום על החדש המכון פנגדו, כגון למשל ביום א' ניסן - לבקש על כל ימי חודש ניסן, שיהיה לו חג הפסח כשר ושמן וזוכה לקיים כל מצוות חג הפסח בשמחה עצומה ולהיות נזרה ממשוהו של חמץ וכו'. וביום ב' ניסן להתפלל על חודש איר - שיזכה לקיים מצות ספירת העמר בשלמות גדולה, ולשמוח בל"ג בעמר בהולוא של רבי שמעון בר יוחאי וכו'. וביום ג' ניסן להתפלל על חודש סיון - שיזכה לקבל חג השבועות בקדשה גדולה ולקבל התורה בשמחה רבה וכו', וכן שאר כל החודשים כלם, כל חודש כפי ענינו, ולכן אשרי המנצל ימים אלו בקדשה וטהרה ועוסק בהם בתפלה הרבה, כי על ידי זה יזכה להמשיך על עצמו השפעות טובות לכל השנה בלה.

// מציאת הזוג ולשלום בית

מנהג ישראל קדושים לקרא בשנים עשר ימים ראשונים של חודש ניסן את פ'רשת הנשיאים הכתובה בפ'רשת נשא, יש נוהגים לקרא אותם אחר התפלה מתוך ספר תורה, וכן מנהגנו, ואחר כך אומרים ה"הי רצון הנדפס בסדורים. וקריאה זאת מסגלת מאד לכל מיני דברים, בפ'רשת למציאת הזוג ולשלום בית. כי רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות חמו חלק ב' סימן ו'): 'מי שקשה לו למצוא זוגו, יקרא את עצמו לקרות בקרבנות הנשיאים, וזה כולל גם שלום בית, כי עקר שלמות שלום בית הוא על ידי שחושב לעצמו שהיום נכנס לחפה והיום מצא את זוגו, ולכן על ידי שקוראים את קרבנות הנשיאים, ומזכירים איה שכל הנשיאים נדבו לבם ומסרו נפשם להביא קרבנות רבים לחגגת הבית והמזבחה, על ידי זה יזכה גם הוא למסר נפשו לחגגת ביתו, הינו למצוא זוגו, ולזכות לשלום בית אמותי, הכל בכח חודש ניסן המסגל למדת התחדשות, אשרי הזוכה לחדש ניסן כזה.'

שיחות מוהרא"ש חודש ניסן

שמה יטול ר' יהודי ידים? ענה: שיהיה כף! שאלו שוב: יאכל מר דגים? אמר העני: שיהיה כף! וכן על כל דבר ששאלו אותו אמר: שיהיה כף!

הנוכחים חיו מהתגובות הסתמיות של ההלך, שאין לו בעולמו כי אם "שיהיה כף".

אך הרב הקדוש בעל התולדות ז"ע התבונן במלא תשומת לבו לדברי העני האורח. וחשב בלבו: הלא אלו הם דברי רבי הבעל שם טוב, שהשתדל תמיד לתלמידיו להמתיק את הגבורות והדינים, ולומר על כל דבר - שיהיה כף! הינו להשלים עם המציאות, ואיה שהקדוש ברוך הוא רוצה - שיהיה כף, אשר זו באמת פונת התנא הקדוש (אבות פ'ק ב): 'בטל רצונך מפני רצונו' וכו'. ואז התעורר מאד מאד בעל התולדות הקדוש ז"ע.

שיהיה כף! הפוכה מן המדה הזו, הקשתה על הלמוד הזה, בכל זאת זכה להפך את המדה להפכה הגמור, וזאת על פי מעשה שהיה.

יום סג'ר וחורפי היה, הדרך היו מכסות בשלגים כבדים, ובעל התולדות היה בדרך לכפר אחד, בו היה אמור לשמש בסנדקאות, מפאת תלאות הדרך הקשה, בושש הצדיק לבוא, מחוגי השעון נקפו, והסנדק טרם הגיע... בשלב מסוים פקעה סבלנותו של אבי הרה הנולד, החליט שלא להמתין עוד לצדיק האורח ומסר את כבוד הסנדקאות לרב המקום. ויהי אך התישב הרב על פסא הסנדק, נכנס הצדיק מתוך סערת השלג שבוחר, וגלה כי כבר כבדו מישהו אחר במקומו, הוא טרב שיעבירו את הסנדק שכבר התישב, אך הקפיד שלא המתין לו.

מהר הצדיק נסע לעיר מז'בוז' לשטח את הענין לפני רבו הקדוש, והנה אך נכנס לביתו של הבעל שם טוב, בטרם פצה את פיו, פונה אליו הרבי במאור פנים: 'נו, האם למדת כבר לומר על כל דבר שהוא נגד רצונך - שיהיה כף?!', הינו לקבל את רצונו יתברך? ומאז נמתקה אצלו הגבורה דקדשה, והיה מלא חסד.

על פי אשר בנחל, חלק עג. עמודים קורין

בסעדת הברית השתתף, אך היה שרוי בקפדה גדולה עד מאד. והנה נכנס הלך עני ושאלו בעל הברית:

לזכות חיה שרה בת שבע

לעני מרת בת נתן צבי ע"ה

לזכות ולרפואת ר' שלמה ברוך בן רבקה

077.2233.223

845.510.6314

שיחות נפלאות מאת מורינו הר"ח צ"ח יצחק ליעזר שליט"א

אחי חזקיהו

צנתי אמיתי

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM